

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЦЕНТР ЗАОЧНОЇ, ДИСТАНЦІЙНОЇ ТА ВЕЧІРНЬОЇ ФОРМ НАВЧАННЯ

Кафедра журналістики та філології

ДОБІРКА ЖУРНАЛІСТСЬКИХ МАТЕРІАЛІВ У ЖАНРІ ЕСЕ
A selection of journalistic materials in the genre of an essay

Кваліфікаційна робота
освітнього рівня «бакалавр»
студентки спеціальності
«Журналістика»,
освітньої програми «Журналістика»,
групи ЖТз–61с

Дворниченко Ірини Вікторівни

Науковий керівник:

Сипченко Інна Володимирівна,
доц. каф. журналістики та філології,
канд. наук із соц. ком.

Суми 2020

Дворниченко, І. В. Добірка журналістських матеріалів у жанрі есе [Текст]: робота на здобуття кваліфікаційного ступеня бакалавр ; спец. : 061 – журналістика / І. В. Дворниченко ; наук. керівник І. В. Сипченко. – Суми : СумДУ, 2020. – 21 с.

У роботі представлено матеріали в жанрі есе.

Ключові слова: есе, есеїстика, жанр, художньо-публіцистичні жанри.

ЗМІСТ

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА.....	4
ВСТУП.....	4
1. Обґрунтування необхідності створення інформаційного продукту.....	6
2. Специфікація авторських матеріалів.....	8
2.1. Структура інформаційного доробку.....	8
2.2. Технічні характеристики інформаційного продукту.....	9
2.2. Авторська ідея.....	9
2.4. Ілюстративні матеріали.....	10
3. Список використаних джерел.....	11
II. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОДУКТ.....	13
ВИСНОВКИ.....	20

І. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

ВСТУП

Дуже часто можна почути, що найбільш використовуваними жанрами в друкованих та онлайн-медіа є жанри інформаційної групи. Мовляв, нікому не цікаво читати довгі авторські тексти. Проте така думка хибна.

Медіа не можуть структуруватися лише з інформаційних жанрів. Так само, як і читач не може споживати винятково інформаційні тексти. Є велика кількість читачів, яка прагне до інформації, в якій є не лише факт, а й думка, емоції.

До жанрів, в яких переважає аналітичне та емоційне над фактологічним, є есе. Це один із найбільш суб'єктивізованих жанрів.

Есеїстика достатньо вивчена на теоретичному рівні. Це, насамперед, праці М. Балаклицького [1], Ю. Дмитровського [4], М. Епштейна [5], Н. Мирошкіної [8], Ю. Торговця [12], С. Шебеліста [14], Ю. Шебеліста [15] та ін.

Есе має своїх читачів. Це не пересічний читача. Це переважно люди, які цікавляться не лише фактами, а прагнуть почути цікаву думку, порівняти свої погляди з поглядами есеїста.

Есеїстика – це авторська, інтелектуальна, концептуальна, громадянська журналістика. Саме такої журналістики не вистачає сьогодні.

Отже, створення матеріалів, написаних у жанрі есе, є **актуальним**.

Мета роботи – створити матеріали в жанрі есе.

Реалізація мети передбачає виконання таких **завдань**:

- обґрунтувати необхідність створення інформаційного доробку в жанрі есе;
- описати специфікацію авторського доробку: структуру, технічні характеристики, авторську ідею, використані ілюстративні матеріали

- створити матеріали в жанрі есе.

Новизна роботи полягає в тому, що на захист нові матеріали в жанрі есе, в яких порушено й подано погляд автора на порушені теми.

Практичне значення роботи полягає в тому, що представлені матеріали можуть бути використані під час вивчення дисципліни «Художньо-публіцистичні жанри».

1. ОБГРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ СТВОРЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОДУКТУ

Одним із найпопулярніших жанрів художньо-публіцистичної групи є есе.

«Есе (франц. *essai* – спроба) – невеликий за обсягом прозовий твір, що має довільну композицію і висловлює індивідуальні думки та враження щодо актуальних тем і проблем, не претендуючи на вичерпне і визначальне трактування теми» [10, с. 36].

Однією із основних ознак есе науковці називають глибокий рівень суб'єктивізму автора. Це має бути високоосвічена людина. Есе вимагає від автора оригінальності мислення. Окрім того, глибокий суб'єктивізм передбачає емоційність. Автор зосереджує у першу чергу увагу на своїх емоціях, на ставленні до того, про що вони пишуть.

Ще до жанротвірних ознак есе журналістикознавці відносять образність, афористичність та парадоксальність думок.

Парадоксальність, емоційність при написанні есе впливають і на його побудову. Есе – жанр вільної структури. Воно часто не має закінчення.

Для того щоб зрозуміти, чи представлений жанр есе в українських медіа, ми проаналізували українське суспільно-політичне інтернет-видання *Gazeta.ua*, що є сайтом друкованого видання «Газета по-українськи».

Зазначимо, що останнім часом есе все рідше трапляється на сторінках друкованих засобів масової інформації. Воно все активніше переміщається в онлайн-медіа.

Водночас підкреслимо, що не всі інтернет-видання розміщують на своїх сторінках есеїстку. Здебільшого це окремі медіа. До таких, окрім «*Gazeta.ua*», належать, наприклад, інтернет-видання «Обозреватель», «*Zbrucʹ*», «Репортер», «Галицький кореспондент», а також сайт такої радіостанції, як «Німецька хвиля» (*Deutsche Welle*). Це можемо пояснити тим, що не всім виданням економічно вигідно друкувати есеїстку.

Інтернет-видання «Gazeta.ua» почало функціонувати у 2006 році. Воно й досі є одним із найбільш затребуваних з-поміж українських інтернет-видань. Його тижнева аудиторія становить 1 млн читачів.

Есеїстка в онлайн-виданні «Gazeta.ua» розміщена в рубриці «Колонки». Проте не всі матеріали з цієї рубрики ми можемо віднести до есеїстики. Деякі з них – це жанр коментарю, велика кількість – замальовки.

До есеїстики можемо віднести твори Олександра Бойченка, Віталія Жежери, Володимира Єрмоленка, Павла Вольвача, Сергія Чиркова, Олександра Гунька, Сергія Демчука та ін., які є постійними дописувачами рубрики «Колонки».

Загалом за квітень 2020 р. у рубриці «Колонки» вийшло 20 матеріалів. Із них – 8 у жанрі есе. Це такі есе: «Блукаючі дзвінки» (автор – Віталій Жежера, 2.04.2020), «Імажинеїшен» (автор – Павло Вольвач, 3.04.2020), «Легка форма» (автор – Юрій Стригун, 8.04.2020), «Урок карантину» (автор – Володимир Єрмоленко, 10.04.2020), «Нас не візьмуть» (автор – Віталій Жежера, 15.04.2020), «Іншого життя початок» (автор – Олександр Бойченко, 17.04.2020), «Камінь із написом на ідиш» (автор – Юрій Стригун, 22.04.2020), «Тридцять три «якби» України» (автор – Сергій Чирков, 24.04.2020).

Така кількість свідчить, що цей жанр є популярним у читацькому середовищі.

Отже, жанр есе представлений не у всіх інтернет-медіа. Проте ті видання, де він таки представлений, можемо вважати такими, що дбають про свій імідж, про своїх читачів, працюють на широкі аудиторні групи – не лише тих реципієнтів, які читають інформаційні матеріали, а й тих, які хочуть читати публіцистичні матеріали.

Можемо говорити про те, жанр есе є популярним, проте не надто поширеним в інтернет-виданнях. Це й спонукало нас до створення матеріалів у жанрі есе.

2. СПЕЦИФІКАЦІЯ АВТОРСЬКИХ МАТЕРІАЛІВ

2.1. Структура інформаційного доробку

Інформаційний доробок складається з 3 матеріалів, написаних у жанрі есе.

Це такі матеріали: «Хаос у світі сучасної музики», «Моя дорогоцінна тітонька», «Рецепт кохання».

На сьогодні й досі немає єдиної думки щодо типології есе.

Так, наприклад, М. Балаклицький виділяє такі види есе:

- загальне есе;
- есе-лист;
- есе-замальовка;
- есе-стаття;
- есе-лекція, промова, проповідь;
- есе-щоденник [1, с. 31].

Як бачимо, в основі типології, яку запропонував М. Балаклицький, покладено жанровий принцип.

Також науковці пропонують виділяти есе за змістовим аспектом.

Наприклад, О. Тертичний пропонує таку класифікацію: публіцистичне есе, літературно-критичне, мистецькознавче, науково-популярне, філософське [11, с. 216–217].

О. Дмитровський розрізняє такі види: пізнавальне (якщо духовною домінантою є теоретизм), ліричне (естетизм), моральноописове (етизм) [4, с. 63].

С. Шебеліст виділяє літературно-критичне, культурологічне, науково-популярне, філософське, літературне (белетристичне), публіцистичне типи есе [14].

Зовсім інший підхід пропонує І. Гаврилюк. Науковець виділяє типи есе за об'єктом відображення. І. Гаврилюк пропонує виділяти портретне,

проблемне та подорожнє есе [2]. Відповідно, об'єкт відображення в портретному есе – людина, у проблемному – проблема, у подорожньому – враження від подорожі.

Наші есе належать до такого різновиду, як проблемне есе. Відповідно до класифікації М. Балаклицького, це так звані загальні есе. За змістовим аспектом у нашому доробку представлено моральноописове есе («Хаос у світі сучасної музики»), філософське («Рецепт кохання»), публіцистичне («Моя дорогоцінна тітонька»).

2.2. Технічні характеристики інформаційного продукту

Загальний обсяг інформаційного доробку становить 7937 знаків, 0,2 авторського аркуша.

Обсяг кожного з матеріалів:

«Хаос у світі сучасної музики» – 3711 знаків, 0,092 авторського аркуша;

«Моя дорогоцінна тітонька» – 1935 знаків, 0,048 авторського аркуша;

«Рецепт кохання» – 2292 знаки, 0,057 авторського аркуша.

2.3. Авторська ідея

Кожен наш матеріал має певну авторську ідею.

Авторська ідея матеріалу «Хаос у світі сучасної музики» – показати абсурдність текстів деяких музичних творів, висловити своє ставлення до таких «творів мистецтва». Матеріал має дещо іронічний відтінок.

Авторська ідея есе «Моя дорогоцінна тітонька» – розповісти в метафоричній формі про, здавалось би, таку буденну річ, як інформація. Саме незвичне авторське бачення цього явища має привабити читача.

Авторська ідея есе «Рецепт кохання» – показати, що кохання – це складний процес, над ним варто працювати, докладати зусиль, інакше нічого не вийде.

2.4. Ілюстративні матеріали

Нами були використано 4 ілюстрації – по одній до кожного матеріалу.

Ілюстрації були взяті з мережі інтернет. Це пояснюємо тим, що есе – це той жанр, в якому розкриваються авторські думки, емоції, тут немає конкретного фактажу, героїв, тому до нього не потрібно робити спеціально фотографії. Ілюстрації добирали відповідно до теми, яку порушували в матеріалі

1 зображення – малюнок до матеріалу «Хаос у світі сучасної музики». На малюнку зображено жіноча голова, довкола якої снують ноти. Зображення виконане в чорно-білих тонах. Малюнок підтримує головну ідею матеріалу: у людських головах відбувається розгартіяш у музичних смаках.

2 зображення – фото журналістки. Це зображення підтримує головну ідею матеріалу «Моя дорогоцінна тітонька», де мова йде про інформацію.

4 зображення – фото до матеріалу «Рецепт кохання». На фотографії бачимо листівку, на якій зображено найрізноманітніші інгредієнти та написано слова : «Рецепт нашого кохання».

3. СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Балаклицький М. А. Есе як художньо-публіцистичний жанр: методичні матеріали / М. А. Балаклицький. – Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2007. – 74 с.
2. Гаврилюк І. Л. Види есе: загальна характеристика / І. Л. Гаврилюк // Ученые записки Таврического национального университета им. В. И. Вернадского. Серия «Филология. Социальные коммуникации». – 2010. – Т. 23 (62). – №4. – С. 521–526.
3. Грисюк В. Доцільність функціонування есе в сучасних друкованих ЗМІ [Електронний ресурс] / В. Грисюк. – Режим доступу : <http://kulturolog.org.ua/i-conference/2012/109-infconf2012/549-grysiuk.html>.
4. Дмитриевский А. Л. Жанр эссе: очерк теории жанра: монограф. / А. Л. Дмитриевский. – Орел: ОГУ, 2006. – 131 с.
5. Эпштейн М. Эссе об эссе [Электронный ресурс] / М. Эпштейн. – Режим доступа: http://www.emory.edu/INTELNET/esse_esse.html.
6. Здоровега В. Й. Теорія і методика журналістської творчості: підруч. / В. Й. Здоровега. – Львів: ПАІС, 2004. – 268 с.
7. Иванова Н. Специфіка есею як жанру художньо-небелетристичної літератури [Електронний ресурс] / Н. Иванова. – Режим доступу : <http://dspace.nbu.gov.ua/bitstream/handle/123456789/11441/02-Ivanova.pdf?sequence=1>.
8. Мирошкіна Н. В. Українська есеїстика: теоретичні розвідки [Електронний ресурс] / Н. В. Мирошкіна. – Режим доступу : <http://journlib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=2376>.
9. Михайлин І. Л. Основи журналістики: підруч. / І. Л. Михайлин. – К. : ЦУЛ, 2002. – 284 с.
10. Словник журналіста: Терміни, мас-медіа, постаті / за заг. ред. Ю. М. Бідзілі. – Ужгород : ВАТ «Видавництво «Закарпаття», 2007. – 224 с.

11. Тертычный А. А. Жанры периодической печати: учеб. пособ. / А. А. Тертычный. – М. : Аспект Пресс, 2002. – 320 с.
12. Торговец Ю. І. Есе як тип тексту: історичний аспект [Електронний ресурс] / Ю. І. Торговец. – Режим доступу : file:///D:/Downloads/Mik_2011_14_3_18.pdf/.
13. Ципоруха О. Теорія есе: європейські та американські концепти / О. Ципоруха // Мандрівець. – 2000. – № 5–6. – С. 58–63.
14. Шебеліст С. В. Особливості розвитку сучасної української есеїстики в системі журналістських жанрів [Електронний ресурс]: автореф. дис. / С. В. Шебеліст. – К., 2009. – 18 с.
15. Шебеліст Ю. Теоретичні аспекти жанру есею / Ю. Шебеліст // Слово і Час. – 2007. – № 11. – С. 48–56.
16. Шевченко Т. Сучасна українська есеїстика: засоби впливу на читача [Електронний ресурс] / Т. Шевченко. – Режим доступу: <http://dspace.onu.edu.ua:8080/bitstream/123456789/5975/1/260-265a.pdf>.

II. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОДУКТ

Хаос у світі сучасної музики

Яке слово сьогодні стане найбільш влучним синонімом до популярної серед сучасної молоді музики? На жаль, підібраний ряд буде типу «безглузда», «страхотлива», «вульгарна» і т.д. Куди поділась музика, яка несе в собі глибокий сенс, підтримує духовні цінності та моральні принципи? Стоп, чекайте, це ж зараз не модно!

Сучасне покоління надає перевагу музиці, під яку можна класно «подрігатись» у клубі. І це зовсім не запальні українські пісні. Тут у лідерах Потап і Настя, Дзідзьо ...У більшості пісень подібних виконавців часто відсутня культура й будь-який сенс. Зате слова легко запам'ятовуються, а мелодія надовго засідає у голові.

Їхала колись у маршрутці, а дві дівчинки років дванадцяти-тринадцяти наспівували «Стиль собачки» Потапа і Насті. Ну, як наспівували? Вили, підвивали. Дівчатам весело, а от люди похилого віку червоніли від почутого.

До Вашої уваги слова «геніальної» пісні:

*Нет, милый, не останавливай меня сегодня;
Нас уже трое, – это так прикольно.
Давай-давай, по очереди нас глазами поедай.
Хочешь встану вот так, или сяду вот так вот?
Я хочу увидеть твой взгляд – это очень приятно.
Мне плевать на твое лавэ. Мне плевать на дома и тачки.
Я хочу, чтобы ты смотрел на мой стиль собачки.*

Але найгірше, що я сама потім цілий день ходила і наспівувала ці слова, хоча абсолютно не є прихильником подібних текстів.

До слова про маршрутки: пасажери давно змирились із музичними вподобаннями водіїв. Ось мій список «вічних» топ-хітів маршрутчиків: «Всё для тебя» Стаса Михайлова, «Магадан» Михайла Круга, «Ех, Шарик» Бутирки, «Рюмка водки» Григорія Лепса та інші подібні мелодії. Зазначу, що список може різнитися залежно від регіону та віку водія.

А пам'ятаєте ще один хіт маршрутчиків, наповнений глибоким глибоким інтелектуальним змістом? До уваги один із куплетів цього шедевра:

*Ну, а че красавчик, меня любят киски.
101 роза, пополняя списки, о какая ж...
Такие с..., слышь, дай-ка номерок быстро.
Нормальный парень ест кебаб, а не суши.
От души братуха душевно в душу.
Нормальный парень ловит кайф, когда бьет грушу.
От души братуха прилетает в душу.
Городская жизнь – вокруг одни заборы.
А я родился там, где одни просторы.
Заведу мотор, опущу рессоры.
Чем выше горы, тем ниже Priora.
Лада Седан! Баклажан!*

Або ось іще Оля Полякова – ніяк не заспокоїться зі своїми тапками. От до чого їх приплели у цій пісні?

Ще одним кумиром у водіїв став Дзідзьо. Тут просто букет «шедевральної» музики. Чого тільки варті наступні рядки:

*Ха-ха-ха, без лівчика мала,
В неї через майку чьотко видно два круга.*

Поясніть мені, будь ласка, у чому глибокий сенс цієї пісні, які духовні цінності вона пропагує? Може, це я чогось не розумію...

Справедливості заради згадаю один випадок, пов'язаний з цим виконавцем. Якось Михайла Хому (Дзідзьо) запросили в українське гумористичне шоу «Вар'яти». У ході передачі співак продемонстрував свій досить сильний оперний голос. Сергій Притула відразу ж напямку у нього запитав:

- Дзідзьо, скажи мені одне, якщо ти так гарно вмієш співати, чого ти того не робиш?

- Я умію й не співаю, знаєш чо? Бо з таким співом х... заробиш на життя! – чесно відповів співак.

І він таки має рацію. Кожен виживає, як може. Професія співака сьогодні не потребує пропаганди духовних цінностей. Сучасні виконавці, користуючись деградацією нашого суспільства (вибачте вже за таку грубість), здобувають славу та немалі гроші.

Давайте не будемо давати шансу наживатися на нашій неосвіченості та бездуховності. Ми ж прагнемо в Європу? Цікавтесь класичною музикою, народними піснями, культурно розвивайте своїх дітей! Може, нам і не вдасться уникнути деградації, але хоча б спробуємо...

Моя дорогоцінна тітонька

Так склалося, що моєю подругою стала одна дуже розумна тітка, ім'я якої – інформація. Ще із дитинства вона повела мене за руку у непрохідні нетрі жорстокого, але такого цікавого сучасного світу.

Все починалося з малого. Спочатку, завдяки інформації, я дізналася про існування таємничого і загадкового світу казки.

Інколи подруга вітала мене з екрана

телевізора, представляючись новим ім'ям – реклама! Тоді вона вперше пробуджувала в мені споживацькі амбіції. І починалося: «Мама, придбай ляльку чи цукерку! Та тільки таку, як у телевізорі!». Отак я вперше побачила, що інформація не тільки розширює мій світогляд, а й тягне гроші з кишені батьків!..

Але чим старшою ставала, тим більше я поважала свою дорогоцінну тітоньку. Адже з часом вона постала переді мною в новому амплуа, який змусив мене полюбити її раз і назавжди. Простіше кажучи, у мою буденність увірвалася книга. А що ще може стати ціннішим за мудрість цієї вчительки?! Недарма ж досвід народу говорить: «Книга вчить, як на світі жити».

На жаль, час змусив мене відірватися на якийсь момент від берегині знань, аби зовсім не віддалитися від реальності, у якій вирували як трагічні, так і радісні події. Щоб не відставати у процесі пізнання, я почала гортати газети та журнали, переглядати Інтернет, слідкувати за випусками теленовин та прислуховуватися до просторікань радіо. Так я наблизилась до журналістики – колиски моєї подруги, яку спершу мені доводилося розглядати як споживачу, а пізніше – як людині, котра прагне стати спеціалістом у цій галузі.

Зараз же слово «інформація» назавжди закріпилося у кожному моменті життя. Годі лише і згадувати, скільки разів я чую його в університеті!..

Отака от коротенька історія моїх родинно-ділових стосунків із тітонькою-інформацією. Для мене вона – живильна вода пізнання. Вона дозволяє не загубитися в цьому бентежному світі. Недарма ж говорять французи: «Добре поінформована людина варта двох».

Рецепт кохання

Ви запитаете: чи можна приготувати собі кохання за рецептом? Мабуть, для цього потрібно небагато: гарний хлопець, букет троянд, улюблені солодощі та зворушливі вірші! Чудово! Але не поспішайте... Апетитне зовні тістечко може бути без смачної начинки. І не все ж так банально...

Краще почнемо приготування!

Звичайно, не можна виокремити найголовніший компонент, але без поваги, ніжності та захоплення наше кохання швидко «зіпсується». І не говоріть, що ви черства людина, в якій не знайдеться цих інгредієнтів. Цьому можна поступово навчитися, інакше не скуштуєте кохання...

Далі необхідна хтивість. І не дивуйтеся! Адже будь-яка страва повинна мати смачний запах, в іншому випадку їсти її не захочеться... А хтивість – це бажання поглинути, стати єдиним цілим.

Не забудьте додати у свою пікантну страву трішки гострої приправи – ревності. Але ні в якому разі не зловживайте, бо кохання може втратити смак назавжди.

Якщо в процесі приготування з'являється «пінка» суму чи роздратованості, швиденько знімайте її та додавайте пристрасть.

Коли кохання майже готове, необхідно прикрасити його кокетством та мрією. Подавати до столу гарячим.

Ось такий простий рецепт.

Але сьогодні вищезгадані інгредієнти часто замінюють на гроші, квартиру, автомобіль, і готується інша страва – холодна. А кохання подають гарячим.... Хтось подумає: а навіщо? Яка з цього користь? Краще додати те, що залежалося в холодильнику, а не шукати такі рідкісні інгредієнти для якоїсь дивної страви – кохання. Прожити, дай Боже, пів століття не зі своєю «половинкою» не страшно. Таким «закоханим» слід почитати нарис Гі де Мопассана «Любовь в книгах и в жизни». Думки в письменника цікаві... Зараз більшість має «холодні» серця, бо світ навколо нас стає черствим. Не ті книги з «рецептами» потрапляють нам у руки... Не думаємо про стан нашого здоров'я...

Кохайте за рецептом Дюма чи Руссо, але додавайте свої спеції. І ви обов'язково відчуєте кожною клітинкою тіла свою «половинку», а блиск ваших очей буде підтвердженням справжньої любові! Треба знати свої індивідуальні пропорції компонентів. Комусь не вистачить ніжності – додайте, хтось любить з перчинкою – будь ласка! Але не поспішайте викинути у сміття ваше кохання або віддати іншому його скуштувати. У жодному разі! Можливо, треба додати краплинку совісті...і все?

ВИСНОВКИ

Жанри художньо-публіцистичної журналістики, до яких належить і есе, останнім часом усе менше представлені в засобах масової інформації. Проте сучасний читач потребує не лише матеріалів інформаційної чи аналітичної жанрових груп, а й живого авторського осмислення усього того, що відбувається навколо.

Зазначимо, що такий жанр, як есе, останнім часом усе активніше переміщається з друкованих засобів масової інформації в інтернет-медіа. Хоча й серед них спостерігається певна тенденція: есе представлено в окремих онлайн-медіа. До таких належать, наприклад, інтернет-видання «Gazeta.ua», «Обозреватель», «Zbruc», «Репортер», «Галицький кореспондент».

Особливе місце есеїстика займає в «Gazeta.ua». У цьому виданні есе можна віднайти в рубриці «Колонки».

«Gazeta.ua» була заснована у 2006 році. Тижнева аудиторія цього медіа становить 1 млн читачів.

У виданні друкуються такі есеїсти, як Олександр Бойченко, Віталій Жежера, Володимир Єрмоленко, Павло Вольвач, Сергій Чирков, Олександр Гулько, Сергій Демчук та ін.

За квітень 2020 року в рубриці «Колонки» було надруковано 20 матеріалів. Із них 8 – це есе. Як бачимо, майже половина матеріалів – це есеїстика. На нашу думку, це значна кількість для місячного випуску. Таким чином, есе є достатньо затребуваним жанром. Проте це стосується не всіх читачів, а окремих читацьких кіл.

Така ситуація й спонукала нас до написання есе.

Наш інформаційний доробок складається з 3 матеріалів, написаних у жанрі есе. Це такі матеріали: «Хаос у світі сучасної музики», «Моя дорогоцінна тітонька», «Рецепт кохання».

Загальний обсяг інформаційного продукту становить 7938 знаків, 0,2 авторського аркуша.

Усі репрезентовані есе належать до такого різновиду, як проблемне есе. Проблемне есе – це найбільш поширений різновид есеїстики. Ми порушуємо ті проблеми, які найбільше хвилюють суспільство. Це якість сучасних музичних композицій («Хаос у світі сучасної музики»), значення інформації в нашому житті («Моя дорогоцінна тітонька»), авторське бачення побудови стосунків між закоханими («Рецепт кохання»).

Якщо говорити про змістовий аспект нашого доробку, то в ньому представлено моральноописове («Хаос у світі сучасної музики»), філософське («Рецепт кохання») та публіцистичн есе («Моя дорогоцінна тітонька»).

Усі матеріали супроводжуються ілюстраціями, які допомагають розкрити авторський задум. Ілюстрації були взяті з мережі інтернет.

Наш доробок може бути розміщений у подальшому в авторському блозі, а також запропонований медіа. Зокрема матеріал «Рецепт кохання» можна розмістити в жіночому виданні.

Отже, вважаємо, що нам вдалося досягти поставленої мети. Ми створили інформаційний доробок, що буде цікавий тим читачам, які небайдужі до суб'єктивізованого подання інформації.